

Október 6-i megemlékezés másképpen...

Iskolánk tanulói, minden tanévben műsorral emlékeznek meg az aradi vértanúk hősie áldozatvállalásáról. Az idei tanévben sem volt ez másképpen, bár a szokásostól eltérően zajlottak le az ünnepi pillanatok.

Évekkel ezelőtt vetette fel történelem szaktanárunk (Marika néni), hogy az aradi vértanúk emlékére nemes gesztus volna fákat ültetnünk, amelyeket el is nevezhetnénk róluk, hogy minden tanévben helyben, az iskola területén is megemlékezessünk a tizenhárom magyar honvédtisztról.

Ehhez az elképzeléshez híven, az elmúlt tanév márciusának 13. napján, már tervezetten ültettünk el éppen 13 db ezüst hársfát az iskola és az óvoda közötti füves területen a 10 millió fa program keretében.

Mivel idén rendhagyó módon, eleve nem a Művelődési házba terveztük a megemlékezést, kézenfekvő lehetőség nyílt arra, hogy a 13 fát ünnepélyes kereteken belül most avassuk fel és nevezzük el a régebben felmerült jó ötlet alapján.

Így is tettünk. Az iskola udvarán tartott ünnepi műsorunk után, az egész iskolai közösség átvonult az elültetett fákhöz és megtekinthette a fák ünnepélyes avatását, melynek során a műsort adó 6. osztályosok - a vértanúk utolsó szavainak kíséretében - nemzeti színű szalaggal kötötték át minden egyes fát, majd mind a 13 fa mellé elhelyezésre került a névadó vértanú nevét és rendfokozatát tartalmazó, fekete szalaggal övezett fatábla.

A táblák Pongrácz Péter keze munkáját dicsérik. Köszönjük neki, hogy ilyen méltó emléktáblát állíthattunk a vértanúk emlékének!

Viszontagságos próbák után állt össze a műsorunk, amelyet nagyon sokszor kellett elpróbálnunk, hiszen nehéz volt szabad téren váltott helyszínre terveznünk úgy, hogy szinte minden egyes napon másik négy tanulónk hiányzott és legújabb osztálytársunk is a próbák hetében érkezett meg. Jó, hogy sokan vagyunk, mert mindenkire szükségünk is volt! Akadt olyan szereplőnk, aki éppen a próbák idején hiányzott és szinte a műsorba cseppent csak bele. Mindennek ellenére, nagyon örülünk, hogy éppen a mi osztályunknak nyílt lehetősége egy régen vágyott intézményi tervünk valóra váltására.

Végül, néhány szereplőnk megemlékezéssel kapcsolatos gondolatait szeretném megosztani olvasóinkkal:

„Én szerintem nagyon jól sikerült a műsor. És nagyjából mindenki jól szerepelt. Voltak hibák, de megoldottuk.” Hlogyik Ferenc

„Műsor közben amíg arra vártam, hogy az én részem jöjjön, az izgalomtól úgy éreztem magam, mint a farkas aki azt hitte, hogy Piroskát és a nagymamát emészti, holott a gonosz vadász kicserélte kövekre őket.” Béki Margaréta

„Szerintem jól sikerült az előadás. De azért volt benne pár észrevehető hiba. De azért sok dicséretet is kaptunk.” Kézér Zsófia

„Szerintem az volt a legjobb része az egésznek, mikor elmentünk a fákhöz és ott folytattuk a műsort. Mind a 13 fánál állt egy lány és egy fiú.” Krekó Nóra

„Sok munka volt velem, de nagyon jó műsor lett. Voltak pillanatok, amik nagyon viccesre sikeredtek, de megérte a fáradozás és a sok munka.” Suriny Hanna

Kelemen Ildikó osztályfőnök és a 6. osztály

